

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petiti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Kriza končana.

Kakor smo domnevali, tako se je zgodilo, kriza je končala, kakor vse krize pred njo. Grof Taaffe zapretil je s svojo ostavko in kakor bi ulil pomirljivega olja na razburkano morisko valovje, tako so se pogladile resnobne gube na opozicijskih licih, Slovencem in Čehom bilo je zopet „mogoče“ glasovati za naučnega ministerstva „Centrale“, katero se je vsprejelo s 189 proti 53 glasom, torej z nepričakovano ogromno večino.

Proti troškom „osrednjega vodstva“ v naučnem ministerstvu so glasovali: Mladočehi, demokratje, protisemitje, „Nemški klub“, „Nemška narodna zveza“, Trentinski klub, Staročeh: Adamek, Skokanek, Stejskal, Vesely in Trojan, izmed slovenskih poslancev pa dr. L. Gregorec, vsega, kakor že rečeno, samo 53 glasov, iz česar se sme sklepati, da je več poslancev bilo odsotnih.

Kaj se je za kulisami godilo in kako se je pogajalo, da se je kriza tako hitro odstranila, o tem še nimamo vestij, a v nemških listih čitamo, da je grof Taaffe članom eksekutivnega odbora obljubil nekoliko koncesij glede nekaterih slovanskih šol na Češkem, Moravskem in na Kranjskem ter s temi obljubami popravil, kar je bil Gauč s svojim govorom pokvaril.

Da nemški listi v tem oziru ne pišejo kar slepo in neosnovano, spričuje nam včerajšnji telegram, rekoč, da je Čehom in Slovencem postalo „mogoče“, glasovati za proračun. Pomen besede „mogoče“ nam menda ne bode dolgo skrivnost ostal, vsekakor pa mislim, da se poslanci slovenski pri tej priliki niso ozirali samo na kranjske dežele tesne meje, ampak na vse slovenske pokrajine in da bode grof Taaffe točno rešil svojo kavalirsko besedo.

Marsikdo je pričakoval, marsikdo želel, da bode krizi drugačen konec. A stvar je bila kočljiva na vse strani. Jasno je, da se od gotove strani dela na izpremembo sedanje sisteme, zato so tudi mnogi poslanci bili trdnega mnenja, da je vse dogovorjeno, vse nalašč uprizorjeno, vsa kriza umetno narajena. Na drugi strani so se zlasti Poljaki po-

kazali nezanesljive zaveznike ter postavili se odločno na stran ministerstva, brez Poljakov pa desnica ničesar ne premore, brez zastopnikov galiških ni večine.

Ti in še drugi oziri so odločevali in odločili, da se je še jedenkrat zakrpala razpoka, ki se je zopet pokazala v desnici železnem obroči. Zakrpala se je, a za kako dolgo, kdo to ve? Ako se res že čuti v vzduhu Dunajskem sapa nove sisteme, potem se bode že našel način in Arhimedova točka, na katero se zastavi vod. da se iz stečajev dvigne sedanja sistema.

Govor drž. poslanc. Jakoba Hrena.

v 317. državnozborni seji dne 25. aprila 1888.

Visoka zbornica! Pred vsem moram konstatovati, da, kakor mej neposredni predgovornik, tudi jaz ne nameravam, k splošnemu naslovu 7 govoriti, temveč le k § 6 istega, kateri paragraf govori o grajenju cest na Kranjskem. Iz tega bodete, častita gospóda, posneli, da hočem govoriti o cestah svoje domovine, torej o lokalnej zadevi, ki je za kroge, katerih se tiče in zlasti za dolenjske okraje, katere jaz zastopam, take važnosti, da je zanje, kakor bodem dokazal prav življensko vprašanje. Dovoljujem se opozarjati visoko državno upravo na občutne pomankljivosti in napake javne državne ceste na Dolenjskem; katera je, četudi je skoro jedino občilo velicega in razprostranega ozemlja, vsled tega, da je prvotno napačno narejena, v takem stanju, da zares treba hitre pomoči, če nečemo, da se še nadaljujejo velike gospodarske škode, katerim je uzrok slabo stanje te ceste in da se še ne povečajo.

Ta cesta je iz Ljubljane v Rudolfovo skoz ves severnovzhodni del Dolenjske držeta državna cesta, ki se navadno imenuje dolenjska državna cesta. Dolga je 70 kilometrov, ter pelje mimo najvažnejših župnijskih krajev, Šmarja, Višnje gore, Št. Vida, Trebnja in Mirne, okrog nje je gosto prebivalstvo, za katero je jedino občilo. Veže štiri sodnje okraje, Ljubljansko okolico, Zatičino, Trebnje in Rudolfovo, skozi katere drži, ter sosedna sodnja okraja Žužemberk in Mokronog s stolnim deželnim mestom in je tako posrednje veže severnimi in zapadnimi deli dežele.

To je nekako glavna in življenska žila, v katero se v njenem dolgem razprostiranju stekajo druga stranska občila Dolenjske, po kateri se torej premiče ves promet ljudij in blaga od jugozapadne periferije dežele proti središču. Seveda služi ta cesta tudi c. kr. pošti za prevažanje pisem, blaga in ljudij. Ta cesta je pa tudi velicega strateškega pomena, kar kaže že pogled na zemljevid in kar se je od visokopoklicane vojaške strani potrdilo, ter bi imela posebno tedaj eminentno važnost pri kakej vojaški operaciji na jugu, ko bi železnica, ki drži na severni strani Dolenjske ob Savi iz Zagreba v Ljubljano, poškodovani ali zagradi elementarni ali kaki drugi dogodki, morda v korist sovražne moči, da bi se ne moglo prevažati po njej. Ta slučaj je res samo mogoč, a previdno vojno vodstvo mora vendar računati z njim, zlasti zategadel, ker bi v tem slučaju vse vojaško gibanje iz Ljubljane proti Karlovcu in Zagrebu, torej proti hrvatskeji meji sploh se vršilo samo po dolenjskeji državne cesti.

Ta moment, gospóda moja, je ne gledé na druge lokalne in gospodarske ozire tako važen, da s stališča državne blaginje in državnih koristij zasluži najresnejšega in najpozornejšega uvažanja. Kako velik pomen imajo dandanes komunikacije in dobra občila za blagostanje dežele in njenega prebivalstva, za pospeševanje kmetijstva, za razcvet industrije in razvoj obrtnije in torej sploh za večjo plačilno zmožnost, mi ne treba, gospóda moja, še razkladati.

Dobrih občil pa Dolenjskeji baš najobčutnejše primanjkuje. (Res je! Tako je! Na desnici.) Dolenjskeji treba je pač v v prvi vrsti železnice. (Tako je! Na desnici.) Toda, kakor je moj častiti prijatelj, generalni govornik s te strani visoke zbornice v generalni debati v 213. seji poudarjal, zastonj prizadevajo se zastopniki Kranjske že več nego dve desetletji v svojem deželnem zboru in v tej visoki zbornici, kakor tudi drugod s svojim uplivom — in konstatovati moramo da sedaj v popolnem soglasji — da bi napotili državno železniko politiko, da bi se jela zanimati za Dolenjsko, toliko prezirano v tem oziru, da bi se zgradila železnica, katere že tako dolgo želimo, potrebo katere je vlada že priznala

LISTEK.

Dvoboj.

Iz zapisnikov prijateljskih.

(Češki spisal Svatopluk Čech; posl. Vinko.)

(Konec.)

Ni treba na široko praviti, v kakih čutih me je pustil. Groza me je bilo; domneval sem si, da strašni otrov že deluje v mojih žilah. Zaman sem se trudil, da bi grozne misli o grobu in o negotovi bodočnosti za njim pregnal z ljubko podobo Vande, kakó na križ moje gomile obeša venec svežih cvetic, pri njih moli ter plaka. Uredil sem svoje imenje. Ostalino svojo, obstoječa većinoma iz rokopisov in dolgov, poveril sem pismeno svojemu najboljšemu prijatelju. Hotel sem svoje pesmi pomnožiti z „odo na smrt“; A vsled prevelike vzbujenosti nesem napravil več nego dve kitici. K večerji nesem šel; Jakob me je opravičil, češ da sem bolan. Zaspal sem še le proti jutru.

Ko sem se prebudil o belem dnevu, čutil sem se precej okrepanega. Dogodki včerajšnjega dne kazali so se mi kakor grozne sanje. Pepelasti Jakob stal je pred mojo posteljo, čakajoč me z zajutrekom. „Kaj dela gospod Artur?“ ušlo mi je nehoté iz ust.

„On?“ odgovori Jakob prezirljivo. „Še sedaj leži v postelji. Pred njim na mizi leži samokres in nekov tok z mrtvaško glavo. Lep ukus — jelite? Ko sem prišel k njemu, pokazal je na mrtvaško glavo ter me vprašal: „Kaj je to?“ „Mrtvaška glava,“ odgovoril sem mu. „Nikakor ne!“ — pravi on na to — „to je lakaj, ki naznanja, da gospóde ni doma, ter grdo reže še pristavlja, da tudi ne vé, kam se je gospóda podala.“ Mislim je mene.“ Pri ti opazki Jakob povesi glavo kakor človek, ki je že navajen trpeti krivico.

Aha! po svoji cyniški navadi premišljuje smrt, mislim sem sam pri sebi. Otrov učinkuje. No, sam je iskal svoje pogube. Škoda zanj! In moj tekmeč pričel se mi je kazati v mnogo ugodnejši luči nego poprej.

A takó sem obstrmel, ko sem pri obedu Arturja ugledal veselega in zgovornega kakor prej. Ali je res tako krepke nature? Kaj pa, ko bi bil vender le jaz otrovan? Ko so se po obedu zapalile smodke, pričel je Artur do besede baronu pri povedovati povest, katero je bil včeraj meni povedal. Ko je prišel do mesta, ko je njegov meksikanski prijatelj segel po smodkah, pogledal je name ter nadaljeval: „A don Manuel je smehlja se zadržal njegovo roko ter dejal! „Prestal si svojo izkušnjo

Jaz ljubim Juanitto samo kot oče. Samó iz te očetovske ljubezni in iz nezaupnosti do ljudij, pridobljene po izkušnosti, hotel sem se uveriti, vas li k nji vleče resnična ljubezen, ali samo moje bogastvo. Sedaj vzemite kot moj zet katero hočete teh smodk — obe sta neškodljivi.“

„Kaj pravite?“ vskliknil sem nehoté, „smodki sta bili obe neškodljivi?“

„Vsekako,“ odgovori Artur s finim usmevom; „popolnem neškodljivi in poleg tega izvrstni, uprav taki, kakor jih v tem toku s sabo nosim. Nadejam se,“ nadaljuje, ponudivši mi odprti tok s smodkami, „da boste sedaj katero pokadili v naši družbi, ko sem vas vsled obljube strijcu dane tako teško spravil preko prvega poskusa postajujočega kadilca . . .“

Kadar koli sedaj obiščeva Arturja pl. D. in krasno soprogo njegovo Olgo, rojeno X., ne pozabi mi on ponuditi smodk iz svojega z mrtvaško glavo odičenega žepa in jaz jih rad vsprejemljem. Moja Vanda pa ga šaljivo kara: „Brez tebe bi se vse svoje žive dni ne bil naučil te razvade;“ na kar on smehlja se odgovarja: „Le molči, sestra! Saj bi tudi brez moje pripomoči brez dvojbeno še danes živa duša ne vedela o njega vroči ljubezni do tebe!“

in jo je že nam obetala, ter jo je že o svojem času bila ustela mej železnice, ki se imajo še graditi. [Tako je! na desnici.]

Glede na to moral bi misliti, da je vsaj tamojšnja, kakor sem dokazal, za lokalne, gospodarske državne in politične interese tako važna cesta v takem stanju, da more zadostovati nalogam, katere ima izvrševati. Toda temu nikakor ni tako! Ta cesta ima, kakor si bodem usojal natančneje razložiti, ker je bila sprva napačno narejena, take pomankljivosti, take grozne napake, da je res pravi unicum.

Označil bi jo za vzorec, za prototip ceste v tem zmislu, kakor se ceste ne smejo delati. Teško mi je najti parlamentarično primerne besede, kako so brez glave postopali stavbeni inženjerji, ki so trsovali to cesto prav za nosom po zračnej črti, ter se neso nič brigali, kako je ozemlje, kje drži navkreber, kje navzdol; ali pa da bi razložil bedastoče tedanje uprave, katerej se je baje zdelo narodnogospodarski opravičeno, če bode cesta imela mnogo klancev, da bode v več krajih treba priprege, da bodo gostilničarji ob cesti imeli več zaslužka.

Če tudi vsak, ki količkaj pozna ozemlje, da celo tuj potnik, ki prvokrat pride v ta kraj, na prvi pogled spozna, da bi bili morali in tudi mogli cesto napraviti po ravnini skoro povsod; poiskali so vendar z neko posebno prepekanostjo in z zatajevanjem zdravega človeškega razuma vse hribe in klance, da so po njih naredili cesto ne zmeneč se, da je okrog in okrog ravnina in da kje teče kak potoček, ki naravno kar kaže, kod bi bili morali narediti cesto.

Kakor sem že povedal, cesta zdaj drži navkreber, zdaj navzdol in primerjal bi jo lahko z drčami, kakeršne so napravili v našem prastru, katere, seveda imajo to neprecenljivo prednost, da se vozilo, naj gre gori ali doli, ker so prav sistematično narejene, vsled dinamičnega upliva sunka in naravnega zakona teže, samo premika, na dolenskej cesti je pa navkreber treba priprege, navzdol pa cokelj. (Res je! na desnici.) V kolikih krajih je predpisano, da se mora rabiti coklja in v kolikih krajih treba priprege, natančno ne vem, a povedalo se mi je število, ki se da izraziti v dvanajstoricah; da take razmere podražujejo promet v kakem kraju in ga otežujejo, da včasih, po zimi, kadar je pole-dica, ali sploh kadar radi močnejše frekvence ni dobiti priprege, motijo in ovirajo, je jasno. Že iz tega se lahko mislite, kaka da je dotična cesta in po kakih krajih da drži. (Konec prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 3. maja.

Do **ministerske krize** najbrž ne bode prišlo. Čehi in Slovenci res neso zadovoljni z Gaudem, a pomisliti treba, kaj potem, če pojde Taaffe. Pod sedanjo vladno smo vendar marsikaj dosegli. Pri sodiščih začel se je uvajati, če tudi počasi, slovenski jezik. Ko bi pa prišli levičarji na krmilo, povrnila bi se povsem nemščina. Ker tudi Poljaki neso prav zanesljivi, ni celo popolnem nemogoče, da bi levičarji za svoje predloge dobili dvotretjinsko večino. Njih prvo delo bi potem pač bilo, da proglase nemščino za državni jezik in razveljavijo § 19 osnovnih zakonov, ki je jedini, na kateri se opiramo. Sedanja vlada ni dobra, a tako slaba vendar ni, da ne bi mogli dobiti slabše. Poglejmo le na Hrvaško. Starčevićem nesta ugajala Mažuranić in Pejačević, a vendar je za njima prišel še mnogo hujši Khuen-Hedervary. Da bi se pa desnici naročilo sestaviti ministerstvo, ni misliti, ker desnica ni močna kompaktna stranka in nema skupnega programa. Poleg tega pa v višjih krogih Slovanom še premalo zapajo.

Delegaciji snideta se prve dni junija. Ministerstva posvetovanja, ki so bila te dni na Dunaji, so končno dognala, katere predloge se bodo jima predložile.

Cesarjevič Rudolf in cesaričinja **Štefanija** odpotujeta dne 10. junija za dalje časa v Bosno. Dne 11. junija ustavita se cesarjevič in cesaričinja v Zagrebu, drug dan pa potujeta v Banjaluko in Serajevo. Ko bodeta pohodila več mest, se cesaričinja verne na Dunaj, cesarjevič pa pojde še v Mostar nadzorovat vojake in se vrne preko Dalmacije na Dunaj.

Vnanje države.

Pravda proti Popovu in drugovom je končana. O tej pravdi so listi dosedaj dobili kaj malo poročil, kar jasno dokazuje, da se je marsikaj razkrilo, kar **bolgarski** vladi ne ugaja. Pazila je, da se take stvari neso brzojavile mej svet. Popov je obsojen na štiri leta, drugi zatoženci pa na jedno leto, oziroma 5 mesecev ječe. Poleg tega bodo pa še vsi

degradovani. Vlada se je tako znebila nevarnega nasprotnika.

Ruski listi na vso moč zagovarjajo Grke v **Makedoniji**. Vsa poročila o grških agitacijah so izmišljena. „Grazdanin“ trdi, da so vse vesti o agitacijah v Makedoniji izmišlili le avstrijski listi, da bi odvrnili rusko pozornost od Bolgarije. Turki so dovolj močni, da bi lahko kar zatrli ustanek. Kako se pa hočejo tudi puntati Makedonci, ko nemojorožja. Čemu pa tudi? Saj se jim pod turško vladno dobro godi, bolj nego Bolgarom v kneževini, kjer je zatirata Koburžan in Stambulov. Če tudi mi vemo, da v Bolgariji ni vse v redu, vendar se nam le dozdeva, da ruski listi razmere v kneževini malo prečno, razmere v Turčiji pa malo prelepo slikajo. Grki bodo pa tudi javaljne tako nedolžni.

Turški list „Misan“ piše, da je položaj na **Kreti** jako kritičen. Strauka, ki hoče popolnem otok odločiti od turške države, ima ondu večino. Denarja jej tudi ne manjka, kajti dobiva ga iz inozemstva. Imenovanje novega generalnega guvernerja ne bode položaja nič premenilo. Če hočejo Turki otok še obdržati, pošljejo naj voj, ki je v Drinopolji, kjer ga lahko pogrešajo, na Kreto. To tudi ne bi dosti stalo. S Krete lahko hitro vojake pošljejo v Sirijo, Tripolis ali Arabijo, ko bi v teh krajih nastali nemiri.

Zdravniški svet **ruskega** ministerstva notranjih zadev je izdelal načrt novega pravilnika za lekarje. Po tem pravilniku bode moral štiri leta obiskavati vseučilišče, kdor bode hotel dobiti naslov magistra farmacije. Pravice magistra farmacije bode pa jednake, kakor so pravice med. doktorja. Ženske, ki bi se poprijele farmacije, bodo imele iste pravice, kakor moški. — Rusko komunikacijsko ministerstvo zahtevalo je v državnem sovetu 1½ milijon rubljev za pomnoženje želez. voz na nekaterih železnicah, in 3.200.000 rubljev za popravo nekaterih železnic. Dotične železnice so velike strateške važnosti.

Na **Francoskem** zopet govoré ob osnovi posebnega ministerstva za kolonije. Tako ministerstvo je tudi potrebno, ker kolonije že broje 32 milijonov prebivalcev. Mnogo je dela v Afriki, Aziji in Avstraliji; ceste in trdnjave treba graditi, pristanišča popravljati, arteške vodnjake vrtati. Novo ministerstvo imelo bi dovolj dela, da bi vsemu temu obračalo pozornost svojo.

Grof Arnim Schlagenthin, sin pokojnega **nemškega** veleposlanika v Parizu, ki je bil obsojen v znani pravdi, katero je Bismarck sprožil proti njemu, bil je zadnje dni v Budimpešti. Sin sedaj nabira gradiva za rehabilitacijo očeta svojega, katero bode v kratkem priobčil v posebni knjigi. Obiskal je vse osebe, s katerim je občeval grof Arnim, mej drugimi grofa Julija Andrassy-ja, Desiderija Szilagy-ja in Dijoniza Pazmaudy-ja. Iz Budimpešte odpotoval je grof v Djakovo k škofu Strossmayerju, s katerim je njegov pokojni oče vedno dopisoval. V Budimpešti je grof marsikaj važnega zvedel, in se nadeja, da mu tudi Djakovski vladika dá kaka važna pojasnila.

Predvčeraj sta se otvorili **holandski** zbornici. Minister notranjih zadev razvil je program nove vlade. Vlada bode gledala, da bode v mejah ustave odpravila ovire, ki se stavljajo razvoju konfesionalnega pouka. Začela bode uvajati socialne reforme. Pozabljala ne bode na koristi kmetijstva, trgovine in industrije. Kraljeva komisija bode izdelala načrt novega vojnega zakona. Finančni položaj ni neugoden. Davki se ne bodo povišali, pač pa uvozna carina.

Dopisi.

Iz Rudolfovega 1. maja. [Izv. dop.] Pred par dnevi smo pokopali tu okrajnega zdravnika dr. Mart. Razpeta, moža kaj blagega srca. Kakor marsikomu drugemu sinu našega ubozege naroda, tudi njemu ni sreča nastlala zlata v zibelko. Z lastno neumorno pridnostjo in čudovito vstrajnostjo je postal to, kar je postal, sam iz sebe. Svoj zdravniški poklic je izvrševal kot pravi apostelj humanitete. Pripravljal se je zanj z vso mladeniško nautušenostjo. Še predno je bil promoviran za doktorja na Dunajskem vseučilišču, prevzel je vodstvo bolnišnice v Košani na Notranjskem, kjer je razsajala takrat huda vročinska bolezen. Svoj poklic je izvrševal tako vestno, da je vsled preobilega truda sam obolel. A komaj je zlezal na noge, bil je zopet ves na svojem mestu. Spomladi l. 1855 je vročinska kuga pojenjala, a po leti se je unela mej delavci na železniški progi kolera in, kakor bi bolezní še ne bilo dovolj, pritisnile so na jesen še črne koze. Za njegovo neumorno in izvrstno delovanje pri teh boleznih izrekli so mu: okrajno glavarstvo, deželna vlada in vojno ministerstvo najbolj laskavo priznanje. Leta 1858 je postal okrajni zdravnik v Postojini. V laški vojski l. 1859 je zdravil bolne in ranjene vojake s tako vestnostjo in to brezplačno, da se mu je feldmaršallieutenant Bamberg, kot generalni komandant IV. armade, zahvalil z najtoplejšimi besedami. Ravno tako se je odlikoval v vojskem času l. 1866; v priznanje njegovega človekoljubnega delovanja po-

delilo mu je Njegovo velečastvo zlat križec s krono, za katerega se skromni mož gotovo ni poganjal. Leta 1870 imenoval ga je deželni odbor kranjski rednim udom deželnega zdravstvenega svetovalestva. Ko je pretekla triletna doba, odklonil je za prihodnjo to čast in službo, ter daroval deželi ves zaslužek, ki mu je pristojal v teh treh letih kot udu tega zdravstvenega sveta. Temu pak je še dostavil, da si dežela lahko te novce tudi v prihodnje prihrani, ker je udov tega svetovalestva preveč. Visoka vlada mu je v tem popolnem pritegnila ter se mu za svet in dar zahvalila najiskrenejše. Pri gosposki in svojih kolegi je užival ranjki največje spoštovanje. Z več ko dvajset pohvalnimi dekreti pripoznane so razne vojaške in civilne gosposke njegovo delovanje. V zdravljenji kužnih bolezni je bil kapaciteta na Kranjskem, kar so vedeli pač najbolj ceniti Notranjci ter so to tudi dokazali o priliki, ko se je poslavljajal od njih l. 1884, odhajajoč v Rudolfovo, kjer si je v kratkem pridobil ravno toliko prijateljev. Temu se ne bo nihče čudil, komur se pové, da je zdravil več ljudij brezplačno, kot proti plačilu. V tem oziru ga pač nema vrstnika, še manj pa v tem, da je marsikateremu bolnemu siromaku na kmetih iz lastnega žepa preskrbel boljše postrežbo.

Iu z isto idealno čistostjo kakor bolnemu človeštvu, živel je tudi svojemu narodu. Njegovega imena ne čitaš v popisih o strastnih bojih naših političnih strank, ki se ti tekom jednega meseca prelevé, če hočeš deseterkrat, a da je danes narodna ideja na Notranjskem tako živa, kakor morebiti nikjer na Slovenskem, to ni v najmanjši meri zaslug blagega pokojnika. V časih, ko so bili narodnjaki kaj redko sejani, stal je odločni mož v prvih vrstah narodnih boriteljev in še v zadnjih trenutkih, ko mu je že čepela smrt na tilniku, opazoval je z zanimanjem napore našega naroda.

Koliko spoštovanje je užival blagi mož pri vsem ljudstvu, pokazal je njegov slovesni pogreb, kakeršnega v Rudolfovem še nismo doživeli. Mimo narodnih društev: „Čitalnice“, „Dolenjskega pevskega društva“, „Dol. Sokola“, skazali so mu s tem, da so položili na njegovo krsto prekrasne vence, posleđnj čast tudi udje „Društva zdravnikov za Kranjsko“ v Ljubljani, uradniki okrožne in delegovane okrajne sodnije, drž. pravdnistva, okr. glavarstva, mestna občina in mnogo privatnih oseb ter izrekli s tem bitko svojo izgubo na tem blagem možu, gorečem narodnjaku, zvestem in pridnem uradniku, vestnem zdravniku in plemenitem prijatelji.

Iz Kostanjeviške okolice 26. aprila. (Deželna naklada na žganje.) (Dalje in konec.) Ako pošteni posestniki, pri katerih se velja pravilo: „daj državi, kar je državnega, Bogu pa, kar je božjega“, poštevajo vse z izdelovanjem žganjice zvezane nestrpljive neprijetnosti in visokost deželne naklade, katero tudi za druge konsumente plačevati morajo, morajo izgubiti veselje do izdelavanja žganij pijač in varno se prorokuje, da bodi pri teh posestnikih nehalo kmalu žganje iz nekaterih pridelkov vino- in sadjereje. Koliko narodovega blaga bo zaradi tega šlo pod zlo! Vinske drože in tropine bo moral hraniti posestnik na gnojišču, slive pa, katerih zaradi pomankljajev prostora na sušilnici sušiti ne more, bodo segnile; bati se je celo, da bode porabil Dolenjec slivna drevesa za drva, ako dosedanja cena suhih sliv, katera pokriva jedva stroške spravljajanja in sušenja, ne poskoči, in tako bode dolenjskemu posestniku usahnil vir, iz katerega je dobival nekatere peneze za pokritje svojih potreb. K temu zlu pride še škoda, da bodo dragi medeni kotli in druga za žganje potrebna priprava zgubili vso vrednost.

Greenko je tudi za posestnika in izdelatelja žganice, da ta postava nazajkovuje, t. j., da so tudi žganjice, ki so pred več leti izdelane bile, obložene z davkom.

Ako bi bil posestnik tedaj, kadar je kupal žganjico, le domnevati ali slutiti mogel, da bode v letu 1888 od vsake žgane tekočine brez izjeme in ne glede na to, da so iste že z zemljišnim davkom in državno žganjino preobložene, plačevati še visoko deželno priklado (4 do 5 gld. od slivovke, 6 do 7 gld. od droženice za avst. vedro), bi bil prodal vse opojne pijače tudi za slepo ceno, da bi si znebil zoprnih in njegovo mirno življenje razburjajočih kontrolnih naredeb in večjega utesnenja svojih lastninskih pravic.

Pri prvi osnovi deželne naklade leta 1884 je slavni deželni zbor imel le namen, s to naklado

podražiti žganico (spirit) in s tem pomanjšati preobilno zdravju škodljivo žganje pitje.

Takim nazorom se mora pridružiti vsak razumen človek. Ost postave mora torej obrnena biti proti istim, ki uživajo opojne pijače brezmerno; na Dolenjskem pak, kakor sem že prej omenil, še ne vlada bolezen preobilnega žganje pitja. Le zjutraj, kadar Dolenjec rano od doma gre ali kadar se slabo čuti, včasih kako malo čašico izprazne; popoldne pa, kakor se to tudi na Gorenjskem pripeti, nikoli ne.

To velja posebno o posestnikih zemljišč.

Zatorej pa poslednji ne morejo umeti, kako je prišlo, da je ost nove postave se obrnila tudi proti njim v veliko škodo kmetijstva.

V številki 50. „Slov. Naroda“ nas je nekdo skusil tolažiti ter rekel, da slovenskemu narodu ni treba jadikovati vsled previsokega davka, naloženega žganim pijačam, da čim manj se smrdljive brljavke toči in zaužije po slovenskih pokrajinah, tem več bode prilike štajerskemu, dolenjskemu, vipavskemu in primorskemu vinogradniku za pošteno ceno prodati svojo kapljico, ter na ta način opomagati hiračoemu gospodarstvu.

Zalibog, da se bode spolnilo to prijazno proskovanje še le takrat, kadar bodo židje in malovestni prekupci nehali ponujati svojo brozgo slovenskim krčmarjem in vinotrgovcem pod slepo ceno in kadar se philoxera vastatrix v druge kraje preseli.

Da se rešijo dolenjski posestniki prej navedenih nestrpljivih nadlog, so sklenili tukajšnji posestniki obrniti se do slavnega deželnega zbora s petico, ter ga prositi, da prenaredi imenovano postavo za prihodnje leto tako, da bo do prodaje prosta deželne priklade ona žganjica, katero izdelujejo posestniki vinogradov in sadnih vrtov iz vinskih drož in tropin, iz sliv in družega sadja na lastni ali v zakup vzeti zemlji pridelanega.

Nase poslance opozarjamo na nedostatnosti te nove postave in je prosimo, da bi natanko poizvedeli, kake so razmere pri posestnikih vinogradov in sadnih vrtov na Dolenjskem, ter pozvedbe razložili deželnemu zboru v prihodnjem zasedanju.

Dobro, podpirajoče in uspešno bi bilo, ako bi posestniki iz drugih krajev Dolenjskega in tudi županstva pravočasno uročila pri slavnem deželnem odboru jednake prošnje do deželnega zbora.

Nadejamo se, da se bo deželni zbor usmilil revnih Dolenjcev, ki komaj hropejo pod težko butaro mnogoterih davšin, in postavo, katera škoduje sadjereji, kakor tudi dopisnik iz Vinice v listu 6. stran 44 „Dolenskih Novic“ omenja že za prihodnje leto, koliko omejil, kolikor zadeva posestnike vinogradov in sadnih vrtov.

Domače stvari.

— („Edinosti“) včerajšnja številka bila je zaplenjena zaradi političnega pregleda, v katerem se govori o državnem zboru. Prihodnja številka prinese prilogo.

— (Popravek.) V včerajšnji notici o restavraciji Königu izostale so po nepaznosti stavčevi naslednje vrste: „Državnega pravdnštva za stopnik protivi se temu odločno, ker je gospod preglednik Mehora javni organ. Vsled tega obsojen je bil R. König s posebnim ozirom na g. Mehore prošnje za milostno obsodbo, le na 15 gold. globe, eventualno na tri dni zapora. (Sicer bi bil moral iti sedet.)“

— (Državnih uradnikov uradna obleka.) Kakor se čuje, pričakovati je v kratkem naredbe, da morajo cesarski uradniki pri vseh uradih torej tudi pri davkarskih in manjših carinskih uradih, poslovati v uniformah, kadar občujejo s strankami.

— („Vrtec.“) Časopis s podobami za slovensko mladino ima v 5. številki nastopno vsebino: Kolednica. Fr. Krek. — Prva šola. (Slike iz otroškega življenja.) — Starec in mladenič. (Iz češkega prevel J. Barle.) — Katrica v spomladi. — S planine. — Kdo je naučil ptičice peti? — Mula in muha. — Otroški glasi v majniku. (Prizor v dramatičnej obliki.) — Prirodopisno-natoroznansko polje. — Divje živali. — Listje in cvetje.

— (Razvrščevanje konj v Ljubljani) bode letos na starem živinskem trgu vstric parnega mlina in sicer dne 7. maja za šolski in Šentjakovski okraj, dne 8. maja pa za vse druge okraje. Opozorjamo, da je vsacemu gospodarju dolžnost, svoje konje postaviti pred dotični komisijon; ako tega ne stori, zadene ga kazen v zmislu minist. odredbe z dni 30. sept. 1857, drž. zak. št. 198.

— (Podružnica „Belega križa“ za Kranjsko.) Društvo je računsko poročilo za dobo svojega obstanka, to je od 1. januarja 1883 vsem društvenikom razposlalo in naznanja, da odslej ne bode imelo več naslova „Podružnica Ljubljana“ (Zweigverein Laibach), ampak „Podružnica za Kranjsko“. Društvo si je že pridobilo nekaj vnanjih članov in upa, dobiti še kaj novih. Oglase za pristop, pismene in ustne, vsprejema društveno predsedstvo.

— (Šest bikov muricodolskega plemena) prodajala bode c. kr. kmetijska družba v soboto 19. t. m. dopoldne ob 10. uri v Ribnici. Biki so nakupljeni iz državne podpore ter bodo prodani potom javne dražbe onim kranjskim gospodarjem, ki se zavežejo bika najmanj dve leti za pleme obdržati.

— (Podružnica c. kr. kmetijske družbe v Logatci) imela bode svoj drugi občni zbor dne 6. maja t. l. ob 4. uri popoldne v šolskem poslopju Dolenje-Logaškem z naslednjim dnevnim redom: 1. Pozdrav predsednika. 2. Poročilo tajnika o društvenem delovanju 1887. leta. 3. Poročilo blagajnika o društvenem premoženju. 4. Volitve dveh pregledovalcev računov iz leta 1887. 5. Volitev načelnistva. 6. Predavanje gospoda Gustava Pirca, tajnika c. kr. kmetijske družbe kranjske, o živinskih razstavah. 7. Nasveti.

— (Most čez Dravo pri Ormoži) se že dela in bode najbrže prihodnji mesec izročen prometu. Za zgradbo tega velepotrebnege mostu dale so podpore: Hrvatska 12.000 gld., vojvodina Štajerska 9000 gld., mesto Ormož 2000 gld., okraj Ormoški 1000 gld. Stebri bodo zidani, drugi deli mostu pa od lesa in železa. Podjetnik (gosp. Oskar Pongratz) pobiral bode na tem mostu 50 let mitnino, po 1 kr. od osebe, po 10 kr. od uprežne, po 6 kr. od druge živine.

— (Na železnici izginil) je Dom. Martinazzi, trgovec v Trstu. Dne 18. aprila prišel je z več prijatelji na Tržaški kolodvor, od koder je bil po kupčijskih opravkih namenjen na Dunaj. Svojim prijateljem je povedal, da ima 4000 gld. seboj, in je denar vprico njih še jedenkrat preštel. Kupil si je potem vozni listek družega razreda na Dunaj, poslovil se od prijateljev, katerim je še rekel, da pride drugo jutro dopoldne na Dunaj in da se bode nastanil v hotelu „Zur Stadt Triest“ na Vidnu. Prosil je naposled prijatelje, naj mu pisma pošiljajo v omenjeni hotel. Prijatelji videli so ga še ustopiti v kurirni vlak, pozneje pa ni več ni duha ni sluha o njem. Tržaška in Dunajska policija storili sta potrebne korake, da bi se kaj poizvedelo o izginolem Martinazzi-j, ki se je ali kje ponesrečil, ali je pa žrtev kakoga zločina.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Kolonj 2. maja. „Kölnische Zeitung“ sklepa iz tega, da je zopet nameščen general Bogdanovič in sicer pod grofom Tolstim, ki je Nemcem sovrag in najupljivnejši mož na Ruskem, da je sedaj panslavizem že silnej, nego car sam. „Kölnische Zeitung“ meni na dalje, da ruska politika preveč zaupa na to, da prideta kmalu Boulanger in Derouléde kvišku.

Rim 2. maja. Stanje kraljevičevu jako povoljno, rane so le lahke.

Katania 2. maja. Iz glavnega kraterja na Etni vzdiguje se gost dim; zamolklo šumenje naznanja pričetek erupcije. Nebo je zatemnelo.

Berolin 3. maja. Pri jako nizki groznici je danes splošno stanje cesarjevo razmerno povoljno.

Rim 3. maja. V zbornici začela danes debata o afriški politiki. Danes predlaga Baccarini: Visoko pohvaljujoč hrabrost vojske in mornarice, zmatra zbornica, da vojaška politika ob Rudečem morji ne ugaja interesom narodnim, pozivlje vlado, naj vojake pokliče nazaj, potem preide na dnevni red. Skrajna levica bode tudi stavila predlog, da se vojaki pokličejo nazaj.

Za Levstikov spomenik.

X. izkaz.
Gospa Marija Belar v Ljubljani 2 gld. — kr.
Rodoljub v Gorici (S. Gregorič 5 gld., J. Berbuč, J. Jenko, Fran Hmeljak, A. Kragelj, dr. A. Lisjak, dr. J. Pitanic, M. Rutar, dr. J. Stanič, V. Spinčič po 1 gld.) 14 „ — „
Izkazanih 525 „ 34 „
Skupaj 541 gld. 34 kr.

Odbor „Pisateljskega društva“.

Darila za „Narodni Dom“.

XXIV. izkaz „Krajcarske Družbe“.

Prenesek		5986 gld. 56 kr.
Krajcarska družba v Kostanjevici in v Rudolfovem (poverjenik dr. K. Gestrin) knj. št. 495	12 „ — „	
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik dr. V. Gregorič) knj. št. 528	12 „ — „	
Krajcarska družba na Rakeku in Dunaji (poverjenik J. Milohoj) na knj. št. 126	8 „ — „	
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik K. Vire) na knj. št. XIV	6 „ 20 „	
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik E. Lah) na knj. št. 323	4 „ 04 „	
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik V. Valenta) na knj. št. 72	6 „ — „	
Krajcarska družba v Komendi (poverjenik A. Mejač) knj. št. 157	12 „ — „	
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik P. Homan) na knj. št. 49	8 „ 74 „	
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik M. Zamida) na knj. št. 232	1 „ 01 „	
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik Fr. Drenik) na knj. št. 494	5 „ — „	
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik dr. K. Treo) na knj. št. 269	— „ 80 „	
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik M. Pletersnik) na knj. št. X	14 „ — „	
Krajcarska družba v Kranji (poverjenik V. Globočnik) na knj. št. 541	3 „ — „	
Krajcarska družba v St. Pavlu pri Celji (poverjenik O. Vidie) na knj. št. 150	4 „ — „	
Krajcarska družba na Brdu (poverjenik J. Rabné) na knj. št. 29	5 „ — „	
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik Gr. Majnik) knj. št. 190	12 „ — „	
Krajcarska družba v Ljubljani (poverjenik dr. V. Krisper) na knj. št. 177	3 „ 40 „	
Skupaj	6103 gld. 75 kr.	

Opomba: Število poverjenikov: 267 s 419 (372 + XLVII) knjižicami, od katerih je 273 (261 + XII) popolnoma, 146 pa (111 + XXXV) deloma razprodanih. V prometu je 341 (278 + LXIII) knjižice. Od zadnjega izkaza izvršile so se bistvene spremembe le po Kranjskem, katero je nabralo doslej 5213 gld. 78 kr. (Ljubljana 3803 gld. 20 kr., + Gorenjsko sicer 558 gld. 78 kr., + Notranjsko 532 gld. 12 kr., + Dolenjsko 319 gld. 68 kr.). Delež poverjenikov je nabralo po več kot 100 gld., štirje po 50 do 100; šest po 30—50; dvaindvajset po 20—30; osamin dvajset po 12—20; devetindvajset po 12 gld.; trinajst po 8—12 gld.; dvainpetdeset po 4—8 gld.; jedenindvajset po manj kot 4 gld. — Odbor je vsled sklepa zadnje seje pred kratkim pozval javno vse one poverjenike, kateri doslej niso poslali še nič doneskov, akoravno imajo knjižice že po več let v razprodaji; dalje je bilo privatno pozvanih nekaj gospodov, katerim je od zadnjega poslanega doneska pretekla že več kot jednoletna doba.

V trdni nadeji, da se bodo dolžnosti, ki so jo prostovoljno prevzeli, gotovo spomnili, jih še jedenkrat prijazno pozivlja

odbor „Krajcarske družbe“.

V Ljubljani 1. maja 1888.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stopi (192—287)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

2. maja:

Pri Slonu: Schurg z Dunaja. — Moravec iz Celovca. — Ogrinz iz Maribora. — Tuperina z Reke. — Šerini iz Pulja. — Vaupotič iz Postojne.

Pri Maliči: Skodlar, Morbš, Wekotsch z Dunaja. — Toduš iz Prage. — Friedrich iz Kamnika. — Jevnik iz Rudolfovega. — Kešt iz Pulja. — Maxer iz Planine. — Tomazin iz Velikih Lašč.

Pri južnem koledvo ru: Gottschall, Vagaja z Dunaja. — Kovač z Divač.

Pri Virantu: Gruden iz Velikih Lašč. — Kolar iz Semič.

Pri avstrijskem cesarji Sinkovic iz Idrije. — Jetner iz Francovega nabrežja.

Umrli so v Ljubljani:

1. maja: Martin Dolinar, umirovljeni pismonoša, 66 let, Rimska cesta št. 20, za jetiko.

3. maja: Filipina Felber, konduktarjeva hči, 16 mesecev, Kravja dolina št. 1, za vnetjem sapnika.

Tržne cene v Ljubljani

dne 2. maja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 18	Špeh povojen, kgr.	— 66
Rež, „	4 22	Surovo maslo, „	— 90
Ječmen, „	3 50	Jajce, jedno	— 2
Oves, „	2 82	Mleko, liter	— 8
Ajda, „	4 22	Goveje meso, kgr.	— 45
Proso, „	5 52	Teleče „	— 56
Koruz, „	4 87	Svinjsko „	— 36
Krompir, „	2 50	Kostrunovo „	— 40
Leča, „	9 —	Pišanec.	— 20
Grah, „	10 —	Golob	— 20
Fižol, „	11 —	Seno, 100 kilo	2 32
Maslo, kgr.	— 96	Slama, „	2 05
Mast, „	— 74	Drva trda, 4 metr.	7 —
Špeh frišen „	— 62	„ mehka, 4 „	4 15

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Veetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
2. maja	7. zjutraj	738.8 mm.	12.0° C	sl. vzh.	d. jas.	
	2. popol.	738.6 mm.	21.4° C	sl. jz.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	739.0 mm.	16.6° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura 17.0°, za 5.6° nad normalom.

Dunajska borza

dné 3 maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta gld.	79.30	—	79.25
Srebrna renta	80.50	—	80.45
Zlata renta	110.45	—	110.40
5% marcna renta	93.80	—	93.75
Akcije narodne banke	87.2	—	87.2
Kreditne akcije	278.20	—	278.80
London	126.80	—	126.80
Srebro	—	—	—
Napol	10.03	—	10.03 1/2
C. kr. cekini	5.95	—	5.95
Nemške marke	62.22 1/2	—	62.20
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld.	25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	166	75
Ogerska zlata renta 4%	97	65	20
Ogerska papirna renta 5%	86	20	50
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	75	128
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	118	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	128	—	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99	80	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	80	—
Kreditne srečke	—	—	—
Radolfove srečke	10	20	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	107	—
Tramway-drust. velj. 170 gld. a v.	223	25	—

Naznanilo.

Podpisani naznanja, da bo okrajna cesta za Koslerjevo opekarno zaradi poprave mostu od 7. do 17. maja t. l. za vsako vožnjo zaprta.

Na Viči, dne 28. aprila 1888.

Za cestni odbor:
And. Knez, načelnik.

(309—2)

Najboljši in najpripravnější način hranjevanja je gotovo zavarovanje življenja.

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, neobhodno potrebno pa onim, ki imajo skrbeti za rodbino. Naše življenje odvisno je od tolikih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se njegovih dobrot.

Za neznan denar more se zavarovati kapital, ki se izplača po smrti preostalej rodbini, ali dota, ki se izplača otroku, kedar doživi 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato, ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrli takoj potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovancu samemu o dogovorjene starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljane ima vzajemno zavarovalna banka „SLAVIJA“ v Pragi, katere prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega posebnega priplačila deležen vsega čistega dobička, ki je leta 1887. iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25%, celo 48%.

Konci leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJI“ za življenje zavarovanih 40.497 oseb za 22.835.193 goldinarjev.

Vsa pojasnila daje brezplačno

(233—11)

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani, v lastnej hiši (Gospodske ulice 12).

Trgovsk pomočnik,

dober prodajalec in sicer zanesljiv, išče se za trgovino z mešaním blagom. (315—2)

Kaj več se izve pri upravnistvu našega lista.

Cvet zoper trganje

po dr. Maliču a 50 kr.,

zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, otekline, otrple živce in kite itd. V svojem učinku je nepresegljiv in hitro ter radikalno zdravi, kar dokazuje na stotine priznanj iz najrazličnejših krogov.

Prodaja (605—21)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Kuverte s firmo

priporočila po nižje ceni

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

J. & S. KESSLER v BRNU,

Ferdinandove ulice št. 7 sn.,

pošiljata proti poštnemu povzetju:

(180—10)

Križasto modno blago za žensko obleko, iz čiste volne, 90 cm. široko, 10 metrov gld. 8.50.	29 vatlov, kos 1/4, gld. 5.50, — kos 1/2, gld. 4.20.
Volnen atlas v vseh modnih barvah, 90 cm. širok, 10 metrov gld. 6.50.	King-tkanina, 30 vatlov, bolje od platna, kos 1/4, gld. 7.50, — kos 1/2, gld. 5.80.
Kašmir v vseh modnih barvah, 90 cm. širok, 10 metrov gld. 4.50.	ŠIFON 30 vatlov, 90 cm. širok, kos 1/4, gld. 5.50, — kos 1/2, gld. 4.50.
BAIGE v najnovejših barvah, 100 cm. širok, 10 metrov gld. 9.50.	Oxford, 29 vatlov, najnovejši vzorec, kos 1/4, gld. 6.50, — kos 1/2, gld. 4.50.
Brokatno blago v vseh barvah, 60 cm. širok, najnovejši desins, 10 metrov gld. 4.—.	Canevas za posteljno prevleko, 29 vatlov, kos 1/4, gld. 6.—, — kos 1/2, gld. 5.20.
CRETON za žensko obleko, se sme prati, najnovejši vzorec, 70 cm. širok, 10 metrov gld. 2.80.	Damastni gradl, 30 vatlov, kos 1/4, gld. 8.50, — kos 1/2, gld. 5.50.
Trinitnik. 60 cm. širok, svetlo- in temno-rujav, 10 metrov 1/4, gld. 3.50, — 1/2, gld. 2.80.	Mizni prtji, platneni, v vseh barvah, 3 komadi 1/4, gld. 2.—, — 1/2, gld. 1.—.
Blago za ponočne suknje (tudi za ženske obleke), 60 cm. široko, križasto, 10 metrov gld. 2.50.	Prtiči. platneni, 1/4 v kvadratu, — 6 komadov gld. 1.20.
Pregrinjalna garnitura (2 posteljni in 1 mizno pregrinjalo), iz ripsa gld. 4.50, iz jute gld. 3.50.	Otirače, platnene, z resami, gld. 1.80, s krajci gld. 1.20.
Jute-zastor, turški desins, (2 stranska dela in draperija), komplet, gld. 2.30.	Rjuhe, brez šiva, 2 metra dolge, 1 1/2 metra široke, 1 komad gld. 1.50.
Posobna preproga, jako trajna, 10—11 metrov dolga, — 1/4, gld. 6.—, — 1/2, gld. 3.50.	Slamnjake iz jute-platna, kompletne, velike, komad 1/4, gld. 1.40, — 1/2, gld. 90 kr.
Prešita posteljna očeja iz atlasa gld. 8.50, — iz rouge-a gld. 3.—.	Predposteljna preproga, najnovejši desins, iz flanele, 1 par gld. 2.—, — iz jute gld. 1.30.

Uzorci

zastonj in franko.

Priporoča se p. n. gospodom pisateljem, založnikom in sl. občinstvu za vsakovrstno izvrševanje tiskovin po najnovejšem okusu in najelegantnejši obliki v raznovrstnih barvah.

V več jako krasnih barvah tiskane

diplome

za častne občane in člane pa je dobiti samo v

„Narodni Tiskarni“.

Na novo vrejena

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani

Gospodske ulice šte. 12.

Viska knjige, brošure, rice, časopise, letna poročila, prospekte, vstopnice, dekrate, plakate, vabila, vozne liste, mrtvaske liste, vizitnice, naslovnice, cenike, imenike, kuverte s firmo, pobotnice, pravila, tabele za urade, itd., itd.

Vedno v zalogi
obrazci za posojilnice,
sodnije i. d.

Naročila se izvršujejo
točno, ceno in lično.